

שממית מנומרת - Eublepharis Macularius

השממית המנומרת שייכת למשפחת השממיתיים.

תפוצה: דרום מערב אסיה:

באפגניסטן, פקיסטן, איראן ומדינות

שכנות בהן יש מדבריות חמים.

שממיות מנומרות חיות באזורים

מדבריים סלעיים וגם באזורי חולות.

אורך: השממיות בוקעות באורך כ- 5 ס"מ ובתוך שנים ספורות מסוגלות להגיע לאורך של כ- 25 ס"מ.

תיאור: שממית גדולה בעלת מבנה גוף רחב ומגושם עם זנב שמן שמשמש כמאגר שומן לזמנים קשים.

הגחון לבן ועל הגב יש כתמי רחב בצבע סגול כהה כשביניהם פזורות נקודות שחורות רבות. שממיות מנומרות שייכות לתת משפחת שממיות העפעפיים שמתאפיינות בעפעפיים נאים שמאפשרים לעצום עיניים, דבר ששממיות מתתי משפחות אחרות צריכות להסתדר בלעדיו.

תזונה: פרוקי רגליים וחרקים שונים מרכיבים את תזונת השממיות המנומרות.

התנהגות: שממיות מנומרות הן פעילות לילה ואת היום מעבירות במחילות או מתחת לאבנים. בלילה כשהטמפרטורות יורדות מעט ומאפשרות פעילות בטמפרטורת הגוף הרצויה השממיות יוצאות מהמסתור ומחפשות מזון על פני השטח או מתחת לאבנים. בשל זמינות נמוכה של מקורות מים במדבר השממיות מסוגלות לא לשתות זמן רב ולהסתמך על הזנב כמאגר שומן.

הארות: שממית קלה לגידול שבעשורים האחרונים צברה פופולריות אדירה בקרב מגדלים מקצועיים וחובבים כאחד. בעזרת ריבוי סלקטיבי מגדלים הגיעו לפרטים גדולים במיוחד ופרטים בעלי צבעים עזים שרחוקים מאוד מהסגול שחור שאיתו הם הגיעו מהטבע. כיום ניתן למצוא אצל מגדלים שממיות מנומרות בצבעים: כתום-אדום, לבן, צהוב, שחור, ועוד גוונים ושילובים שונים.

דרגת קושי בגידול: [●○○○○] קשה

העמותה הישראלית לזוחלים
www.IRA.org.il

